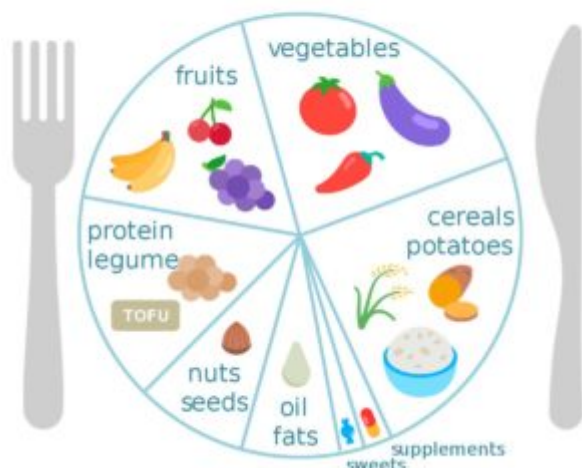

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΚΡΕΑΣ (του Marc Bekoff Ph.D)

THE VEGAN PLATE

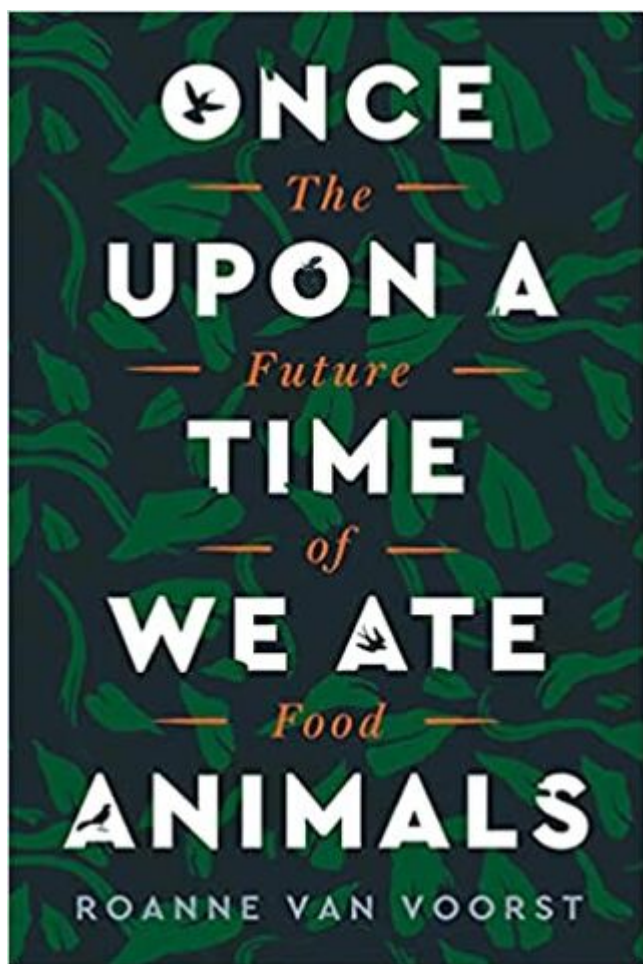
Οι ειδικοί αρχίζουν να φαντάζονται μια εποχή που η κατανάλωση ζώων ανήκει στο παρελθόν

Το πως επιλέγουμε να ετοιμάσουμε τα γεύματά μας καταναλώνει μεγάλο μέρος των καθημερινών μας ρυθμών. Τα σχέδια γευμάτων ποικίλλουν πάρα πολύ, αλλά πολλά επικεντρώνονται σε άλλα ζώα. Η κατανάλωση άλλων ζώων εγείρει τεράστια ηθικά ζητήματα σχετικά με το πώς αντιμετωπίζονται τα ίδια τα ζώα, καθώς και τη ζημιά που προκαλεί η βιομηχανική παραγωγή τροφίμων στην υγεία του πλανήτη. Τι θα γινόταν όμως αν η κρεατοφαγία γινόταν παρελθόν; Στο προκλητικό νέο της βιβλίο, *Once Upon a Time We Ete Animals: The Future of Food*, η μελλοντική ανθρωπολόγος Roanne van Voorst «προσφέρει ένα σαφές και συναρπαστικό όραμα για το τι σημαίνει να ζεις σε έναν κόσμο χωρίς κρέας». ^{1,2} Να τι είχε να πει η van Voorst για τις διεισδυτικές της γνώσεις σχετικά με τη σκέψη του μέλλοντος.

Marc Bekoff: Γιατί γράψατε αυτό το βιβλίο;

RnV: Ως ανθρωπολόγος, είχα κάνει επιτόπια έρευνα σε όλο τον

κόσμο—κυρίως σε μέρη όπου οι επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών ήταν ήδη σαφείς. Έβλεπα την κοινωνική σύγκρουση να αυξάνεται. Είδα τον αριθμό των ανθρώπων που έπρεπε να φύγουν από τις πλημμύρες να αυξάνεται όταν ζούσα σε μια πλημμυρική παραγκούπολη στην Ινδονησία για περισσότερο από ένα χρόνο. Με την πάροδο των ετών, συνειδητοποίησα ότι μεγάλο μέρος αυτού του δράματος δημιουργήθηκε από τη βιομηχανία τροφίμων, ιδιαίτερα τη μεγάλη βιομηχανική γεωργία – ένα θέμα που τράβηξε την προσοχή μου, καθώς ήθελα να καταλάβω αν θα μπορούσε να υπάρξει ένα ρεαλιστικό, εναλλακτικό μελλοντικό σενάριο: Τι θα γινόταν αν αλλάζαμε τη γεωργία; Θα μπορούσε αυτό να σώσει τις ζωές πολλών ανθρώπων – και τις ζωές των επόμενων γενεών;

Πηγή: Roanne van Voorst, με άδεια.

MB: Ποιο είναι το κοινό που απευθύνεστε;

RvV: Άνθρωποι που είναι ακριβώς σαν εμένα, που νιώθουν, κάπου

βαθιά μέσα τους, ότι θέλουν να αλλάξουν την καταναλωτική και διατροφική τους συμπεριφορά, αλλά δυσκολεύονται να το κάνουν. Άνθρωποι που αισθάνονται συγκλονισμένοι από όλους τους μύθους και τα ανεξακρίβωτα «γεγονότα» στο διαδίκτυο τόσο για το κρέας όσο και για τον βιγκανισμό, και θέλουν να καταλάβουν τι είναι αληθινό, που αναζητούν πληροφορίες που μπορούν να εμπιστευτούν. Πιο συγκεκριμένα, άνθρωποι που έχουν βαρεθεί όλες τις αρνητικές ιστορίες και λαχταρούν την ελπίδα – όχι αφελή ελπίδα, αλλά μια γνήσια ελπίδα ότι μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα προς το καλύτερο και ότι είναι δυνατός ένας διαφορετικός, πιο ευγενικός κόσμος. Και άνθρωποι που αγαπούν να γελούν. Αν και το γενικό θέμα είναι σοβαρό, πολλά σε αυτό το βιβλίο είναι ελαφριά, είτε μιλάω για κουλτούρες που επηρεάζουν τους vegan, είτε για την περίεργη, απροσδόκητη δημοτικότητα του kale (είδος λαχανίδας, σύμβολο της χορτοφαγικής διατροφής), είτε για το φαινόμενο των vegansesexuals (χορτοφάγοι που επιλέγουν να έχουν σεξουαλικές σχέσεις μόνο με χορτοφάγους).

MB: Ποια είναι μερικά από τα σημαντικότερα μηνύματά σας;

RnV: Ότι ο τρόπος με τον οποίο τρώμε τώρα είναι μόνο μια σχετικά πρόσφατη συνήθεια, που σημαίνει ότι μπορούμε να αλλάξουμε ξανά αυτή τη συνήθεια. Ότι πολλά από τα μαθήματα που μας διδάχθηκαν για το τι είναι υγιές, ή ηθικό ή δίκαιο, ήταν αναληθή και ότι είναι καιρός να ορίσουμε νέες ιδέες για το τι σημαίνει να κάνεις μια καλή ζωή. Το πιο σημαντικό, ότι η κατανάλωση και το φαγητό είναι μια μορφή ψηφοφορίας, δημιουργίας του μέλλοντος, και ότι επενδύοντας σε ένα είδος τροφής, ουσιαστικά χτίζεις ένα συγκεκριμένο μελλοντικό σενάριο: ένα με περισσότερα ζώα που υποφέρουν ή ένα με λιγότερα. ένα με περισσότερες ζημιές στον πλανήτη ή ένα με λιγότερες.

Όλοι παίζουμε έναν ρόλο στην ιστορία και βρισκόμαστε σε ένα κομβικό σημείο τώρα – ένα για το οποίο θα μας αντιμετωπίσουν τα παιδιά μας, αργότερα: Τι κάνατε, όταν ήδη ήξερες για αυτόν

τον αντίκτυπο της βιομηχανίας τροφίμων στον πλανήτη και στην ευζωΐα των ζώων ? Είναι στο χέρι μας πώς μπορούμε να απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση. Και ελπίζω ότι πολλοί από εμάς αρχίζουμε να το βλέπουμε αυτό. Μιλώ για αγρότες από τους οποίους πήρα συνέντευξη, οι οποίοι ήδη εγκατέλειψαν το ζωικό τους κεφάλαιο και τώρα παράγουν φασόλια, γιατί προβλέπουν ότι αυτό είναι το μέλλον των τροφίμων. Μιλώ για παγκοσμίου φήμης σεφ που έχουν εστιατόρια στα οποία το μόνο που μαγειρεύουν είναι φυτικής προέλευσης. για τους καλύτερους αθλητές του κόσμου που τροφοδοτούνται «από το τι τρώνε οι ελέφαντες»: τα φυτά. Μιλώ για κρέας που καλλιεργείται στο εργαστήριο και άλλα πιάτα χωρίς σκληρότητα, για εφαρμογές για ραντεβού για vegans, και για άλλες τάσεις που ήδη εμφανίζονται. Ο κόσμος αλλάζει και πηγαίνει πιο γρήγορα από όσο μπορούμε να φανταστούμε.

M.B.: Σε τι διαφέρει το βιβλίο σας από άλλα που ασχολούνται με το ίδιο γενικό θέμα;

RnV: Αυτό το βιβλίο δεν επιτίθεται σε ανθρώπους που εξακολουθούν να τρώνε κρέας και γαλακτοκομικά. Κατά τη γνώμη μου, είναι λογικό να δυσκολευόμαστε να μην το κάνουμε αυτό, και δεν πρέπει να κατηγορούμε τους εαυτούς μας: Γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε σε μια κοινωνία στην οποία η διατροφή των ζώων δεν είναι απλώς κανονική, αλλά θεωρείται απαραίτητη για την υγεία. Το ότι αυτό είναι αναληθές ανακαλύφθηκε μόλις πιο πρόσφατα. όπως και το γεγονός ότι, σε αντίθεση με αυτό που διδαχθήκαμε στους περισσότερους από εμάς να πιστεύουμε, οι άνθρωποι δεν έτρωγαν «πάντα» ζώα. Υπήρξαν μεγάλες περιόδους στην ανθρώπινη ιστορία όπου τρεφόμασταν μόνο φυτικά. Η ιδέα ότι ήμασταν πάντα κυνηγοί είναι λανθασμένη: Ήμασταν πτωματοφάγοι, τρώγοντας τα υπολείμματα ζώων που σκοτώθηκαν από άλλα ζώα. Με τα μη μυτερά δόντια μας και το διαμορφωμένο σαγόني μας, δεν είχαμε την ευκαιρία να σκοτώσουμε μεγάλα ζώα χωρίς όπλα.

Μ.Β.: Ελπίζετε ότι καθώς οι άνθρωποι μαθαίνουν περισσότερα για τις εκπληκτικές ζωές των λεγόμενων «ζώων για παραγωγή κρέατος», θα τα αντιμετωπίζουν με περισσότερο σεβασμό και αξιοπρέπεια;

RvV: Απολύτως. Όλο και περισσότερες έρευνες δείχνουν πόσο έξυπνα και κοινωνικά είναι τα γουρούνια και οι αγελάδες.³ Γνωρίζουμε ότι, αν αφαιρέσετε τους απογόνους τους, ο εγκέφαλός τους δείχνει ακριβώς τις ίδιες αντιδράσεις στο στρες όπως όταν αυτό θα γινόταν στους ανθρώπινους γονείς: Και εμείς και αυτά πανικοβάλλονται. Το ίδιο ισχύει για τα χταπόδια, για τις φάλαινες, για τα δελφίνια και πολλά άλλα πλάσματα που, μέχρι στιγμής, πιστεύαμε ότι ήταν ανόητα ή αναίσθητα. Βιώνουν πόνο, ευχαρίστηση, άγχος ή ευτυχία— όπως και εμείς. Ως εκ τούτου, έχουμε την ευθύνη να αλλάξουμε τις ζωές τους προς το καλύτερο, και κάνοντας αυτό, και τις ζωές τόσων πολλών ανθρώπων σε όλο τον κόσμο, σε αυτήν και στις επόμενες γενιές. Για όποιον βρίσκει ότι αυτή είναι μια τρομακτική ιδέα, θα έλεγα να σκεφτεί όταν η δουλεία ήταν ένα παγκόσμιο, κυρίαρχο σύστημα. Επικρατούσε η πεποίθηση ότι ήταν αδύνατο να αλλάξει αυτό το σύστημα: Η οικονομία θα κατέρρεε! Αλλά μέσα σε 100 χρόνια, αφότου μια μικρή ομάδα ακτιβιστών άρχισε να αντιμετωπίζει το σύστημα, η δουλεία έγινε παράνομη στα περισσότερα μέρη του κόσμου. Αυτό είναι μέσα σε μια διάρκεια ζωής! Αν μπορούσαν να κάνουν αυτό τότε, μπορούμε να το κάνουμε αυτό και σήμερα.

Βιβλιογραφικές αναφορές

Σε συνομιλία με τον Δρ. Roanne van Voorst.

1) Το βιβλίο της Roanne με έκανε να σκεφτώ κάποιες άλλες κριτικές/συνεντεύξεις που έχω κάνει σε παρόμοια θέματα: The Broad Relevance of Vegan Ethics in Everyday Life ; Πρέπει τα ευαίσθητα έντομα να εκτρέφονται για τροφή και ζωοτροφή; ; Οι επιπτώσεις των τροφίμων στα οικοσυστήματα και τη βιοποικιλότητα ; Είναι τα φυτά έξυπνα; ; Η επανάσταση της καθαρής τροφής για κατοικίδια θα αλλάξει τον κόσμο .

2) Η Δρ. Roanne van Voorst είναι ανθρωπολόγος του μέλλοντος, συγγραφέας και (Tedx)ομιλήτης. Είναι πρόεδρος της Ολλανδικής Μελλοντικής Εταιρείας. Η Rosanne απέκτησε το διδακτορικό της το 2014 (cum laude/με διάκριση) ως «ανθρωπολόγος του μέλλοντος». Η βασική έρευνά της επικεντρώνεται σε αυτό που αποκαλεί «βιώσιμη ανθρωπότητα»: πώς παραμένουμε ανθρώπινοι, σε περιόδους ρομποτοποίησης, πόλωσης και εκβιομηχάνισης;

3) Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το τι γνωρίζουμε για τη συναίσθηση σε μια ευρεία ομάδα μη ανθρώπων, δείτε: Είναι η γαλακτοκομική κτηνοτροφία σκληρή για τις φωτεινές και συναισθηματικές αγελάδες; ; Η κακομεταχείριση των θηλυκών “τροφών αγελάδων” περιλαμβάνει τη σεξουαλική κακοποίηση . Τι θα μας έλεγε μια μητέρα «τροφή» αγελάδα για τα παιδιά της; ; Αγελάδες: Η επιστήμη δείχνει ότι είναι φωτεινά και συναισθηματικά άτομα . Τα γουρούνια είναι ευφυή, συναισθηματικά και γνωστικά πολύπλοκα . Ο κόσμος σύμφωνα με τα ευφυή και συναισθηματικά κοτόπουλα ; Ήρθε η ώρα να σταματήσουμε να προσποιούμαστε ότι τα ψάρια δεν αισθάνονται πόνο . “Baby Hers”: Όλα τα μωρά ανήκουν στις μητέρες τους .

- Ο Marc Bekoff, Ph.D. είναι ομότιμος καθηγητής οικολογίας και εξελικτικής βιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Κολοράντο, Boulder.

πηγή : Psychology Today